

Jul 1903

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Signe Constantin-Hansen, Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Brevet er udateret, men Olivia Holm-Møller omtaler sit arbejde med udsmykningen i Østre Kapel i Vejle fra 1904. Nærværende brev må være skrevet i julen forinden.

Afsendersted:
Vejle

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
J. C. Christiansen
N. Christof Hansen
Jørgen Peter Melbye
Alexander Christian Paulsen

Arkivplacering:
Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller sender en julehilsen, hvor hun fortæller om sit arbejde med udsmykningsopgaven i Østre Kapel i Vejle.

TRANSSKRIFTION

Kære Thora og Signe!

Glædelig Jul! rigtig glædelig Jul!
og gid I faa mere Glæde af den nuværende
en den daværende Slave - jeg var vist en
stram Dame den Jul.

Uh, som jeg har haft travlt med at
lave Skitser, det skulle været en Dødsengel
men saa lavede jeg en Juleengel - Englen
der forkynnder Julebud. Nu har jeg haft
to Besøg - Arkitekten og Giveren - og
i Morgen kommer Præsten¹ (!) som
No 3 - og som jeg haaber - No sidst.
Arkitekten synes godt om baade Ide
og Skitse, siger han - men saa siger
andre, at det er hans mindste Kunst
at rose noget han synes er skit, - saa
det er jo ikke meget opmuntrende, jeg er
ligeglad nu - bare jeg faar Lov at lave det -
og det siger Paulsen er "selvfølgelig"
- jeg var nemlig lidt nedslaaet over det sidste
Besøg, og han trøstede mig.
Jeg havde ventet - jeg ved [saamænd?] ikke
hvorfor - at Giveren var, om ikke just
Kunstkender saa dog Kunstelsker, og tænk
Jer, saa kom han og Fruen - [men?] rene
Køer hvad Kunstforstand angaar, jeg
kunne ligesaa godt have præsenteret dem
en ny Træsko. De spurgte, om den ikke
skal være større - den er 10 Tom og skal være
5 Alen - og om hvem der saa skulle
lave det egentlige! Forresten er de flinke,
men det interesserede dem meget mere hvor
praktisk jeg havde indrettet mig med mine
Kasser - de er selv begyndt med bare Næver, og
er nu næsten Millionære.

nu indser jeg jo, at det ikke er noget at blive ked af - men jeg blev virkelig et Øjeblik, ved den Lunkenhed, bange for, at jeg ikke fik Lov at lave det. - Naa imorgen kommer Pastor Melby, han skal være klog paa de Dele og det gælder jeg mig til - skønt jeg snart er ked af alle de Examener - ikke at tale om saadan Orden jeg maa have her. Men I gør jer ellers ingen Ide om, hvor dejligt det har været at arbejde og hvor flittig og flink jeg har været, havde jeg altid saa gode Dage endte jeg vist med at blive et godt Menneske. Sikken Julestemning det giver at lave Juleengle! Men nu er denne Julestemning saa stærk, at jeg ikke kan bestille mere - og nu siger jeg med Thora "der er saa utaalmodigt at vente"! Og saa skulle I lige se mit Værelse nu - et helt Atelier er det - rigtig til at "gøre alt muligt i" om det saa er at støbe saa generer det ikke en Bitte. Paa Onsdag Eftermiddag rejser jeg hjem, mellem Jul og Nytaar fra 28-31 skal jeg til Viborg - saa igen hjem. Thora, du skulle ta og rejse til Viborg i de Dage! - Højskolehjemmet. Mandag skal jeg begynde her igen for at blive færdig til Februar. Jeg fik ikke Lov at gaa paa Dekorationsskolen - "den har ingen kvindelig Afdeling". Kære Venner, det er jo altsammen om mig selv - det det ser jo rædsomt udannet ud, men jeg ved ikke hvad jeg ellers skal skrive om, for Hoved og Hjærte er fulde af Juleengle. Først og sidst - glædelig Jul! Oliv.

¹ Arkitekten N. Christof Hansen, giveren J. C. Christiansen, præsten J. P. Melbye.

OMTALTE VÆRKER

Olivia Holm-Møller: *Engel*, 1904. Gips og cement, ca. 2,5 x 3,5 m. Østre Kapel, Vejle.

Kære Tivoli og Lige!

Udeltigt fedt! rigtig gladeligt fedt!
og gid I faa mere Blod af den uendende
en den døende de Kars - ja var vist en
stuen Dams den fedt.

Uh, som is har haft travlt med at
kon Skitser, det skulle vist en Dødsengel
men saa lunde is en fule engel - Engelen
de fink og fule bød. Nu har is haft
to Berig - Arkitekten og Giveren - og
i Mogen kommer Trøsten (!) som
Nº 3 - og som is havde - Nørdet.

Arkitekten synes godt om både I de
og Skitser, rigtig har - men saa siger
anden, at det er hans mindste Kunst

at vor vort kan ryges & skit. - saa
det & i ikke meget grundende i i
højglad min - bare i, far dog at kan det -
og det rigt Pædler er selvfølgelig!
- i er nemlig lidt nedslaaet over det riden
Pædler, og kan lide det mig.
Ij havde været smukt - i ved sandt ikke
hvor - at Livet var, om ikke først
Kunstner, saa dog Kunstlærer, og lene
for, saa kom han og sin - over om
Køer hvad Kunstforstand gik, i
kunne ligesaa godt have grundet dem
en ny Fræske. De siger, om den ikke
skal en storr - den & 10 Toner og skal en
5 Alen - og om hvor de saa skulle
have det egentlige! Forresten er de flinke,
men det indbrænde dem meget mere hvor
praktisk i havde indfaldet mig med mine
Kasser - de var begyndt med bare Kasser, og
et nu ved den Alkohole.

3

mit indseer is jo, at det ikke er noget at blive ked
 af — men is ble rødt, et gyldt, og den
 dunkelhed, bange for, at is ikke fik lov at
 have det. — Nu imorges kommer Povel
 Melby, han skal være klog paa de Dele og
 det glæder is mig is — skønt is mest er ked
 af alle de Examen — ikke at tale
 om saadan Orden is maa han ha.
 Men I giv jo ellers ingen Pæle om, hvor
 dygt! det har været at arbejde og hvor
 flittig og flink is har været, havde is altid
 saa gode Dage endte is vist med at blive
 et godt Alumnus. Ligeledes bemærkning
 det gives at have følelses! Men mit
 er denne følelse saa stærk, at is ikke
 kan fortælle mere — og mit sind is med
 dem "det er en utaalmodig at ende"!

Og saa skulde I lige se mit Værde min — et helt
Mellem i det — og se til at gøre alt muligt!
om det saa er at sløbe saa gerne det ikke
er Bitter. Paa Onsdag Eftermiddag
og er i hjemmet mellem fest og Nylæs —
fra 28-31 skal i til Viborg — saa igen
hjem. Trossen, der skulle ha og se i til
Viborg i de dage. — Højeste hyggeligt.
Mandag skal i bygge de her igen for
at blive faste til Februar. I se ikke har
at gøre paa Dekorationskolen — „den har
ingen kvindelig Afdeling“.

Hvort Værd, det er jo altsammen om
my selv — det er jo ved dem ved dem ved,
men i er ikke hvad i eller skal være
om, for Hoved og Hætte er fulde af Julegule.
Først og sidst — glædelig fest!

Oliv.